

ПОБУТОВІ ВІДХОДИ ЯК ВЕЛИКА ПРОБЛЕМА ЗБЕРЕЖЕННЯ ЕКОСИСТЕМИ

Телятник М. Ю.

бакалавр,

Полтавська державна

аграрна академія

Науковий керівник – Бражник Л.В.,

к. е. н., доцент, доцент кафедри фінансів і кредиту

Великою проблемою для екосистеми нашої країни є питання переробки сміття. З давніх часів промислової революції, кількість сміття та небезпечні забруднення не були критичними, побутові відходи взагалі мало кого турбували. З початку 20-го століття у будь-якому місті проблема утилізації сміття постає все більш гостро для екосистеми. Великі об'єми відходів призводять до складнощів їх переробки чи утилізації. Їх накопичення у відкритих місцях стає екологічною загрозою місцевості, саме тому дуже важливо приділити цьому увагу, щоб побутові відходи не стали ще більш катастрофічною проблемою.

Теоретичні та прикладні аспекти вирішення проблем утилізації відходів в Україні та світі у своїх працях розглядали такі вчені, як В. Доскіч, Т. Харченко, Ю. Сагайдак, М. Романів, Ю. Кутова, В.С. Міщенко, О. П. Ігнатенко та інші [1, 2, 3].

Україна є рекордсменом за кількістю побутових відходів у Європі. Кожного року на звалища вивозять майже 11 млн тонн побутових відходів, що займає майже 5% території країни. У середньому українець утворює близько 330-380 тон відходів, до 90% із яких відправляються на сміттєзвалища через неправильне сортування або ж через ігнорування цього правила і лише 10% відходів піддаються правильній переробці та утилізації [1].

Для подолання цих проблем Україна використовує найпростіший і найдешевший спосіб – утилізація відходів на полігонах. Вони використовуються для збору та переробки сміття природним шляхом. Йдеться про накопичення певного обсягу сміття, яке потім закопують в землю. Даний спосіб вважається дуже застарілим, оскільки, по-перше, потрібно виділяти великі території для смітників, а, по-друге, у сучасних умовах почали з'являтися небезпечні відходи, які не розкладаються багато років та знижують здатність ґрунту щодо його самоочищення [2, с. 117].

Одним з найшвидших способів подолання даної екологічної проблеми є спалювання сміття. Цей метод утилізації вважається ефективним за умови, що завод обладнаний високотехнологічним обладнанням. Україні не вистачає таких якісних технологій, щоб спалювання не забруднювало навколишнє середовище, що є причиною їх не широкого використання.

Іншим варіантом покращення екологічної ситуації є створення державного підприємства з переробки побутового сміття, за умов державного фінансування. Даний спосіб використовують у Німеччині, однак у реаліях України він не є достатньо перспективним. Не рідким явищем на сьогодні є дефіцити бюджетів, за допомогою яких можна фінансувати, а населення не має додаткової можливості сплачувати ще і екологічний податок на утримання даного підприємства через низький рівень платоспроможності. Тому необхідно, щоб дане підприємство було приватним, адже на переробці сміття можна зробити непоганий бізнес. Наприклад, компостувати сміття, у його основу покладено процес виділення тепла під впливом термофільних мікроорганізмів, які окислюють органічну речовину. Таким чином, компост можна перетворити в азот, фосфор, калій та вапняк, однак це стосується тільки органічного сміття. Інші ж перероблені побутові відходи можна продавати сільськогосподарським підприємствам як добриво, або з його допомогою

можна вирівняти дороги [3]. Однак державі потрібно допомагати цим підприємцям, бо наразі в Україні не досить сприятливий інвестиційний клімат і залучити інвесторів, які вкладуть кошти у вітчизняний бізнес, майже неможливо.

Окрім держави, для подолання проблем засміченості необхідно також долучатись і населенню. Дуже корисним буде досвід Японії, населення якої активно займається збором макулатури та відправленням на переробку пластикових пляшок. Японці завбачливо ставляться до навколишнього середовища, оскільки їх країна територіально обмежена за розмірами, тому переробка відходів для них на першому місці.

Отже, можна зробити висновок, що Україна значно відстає від інших країн в ефективності переробки сміття, що з кожним днем погіршує екологічну ситуацію в країні. Таким чином, доцільно взяти на озброєння досвід переробки побутових відходів інших країн світу, у рамках браку коштів державного бюджету, можна запроваджувати поетапність заходів, як встановлення двох баків: перший – для вторинної сировини, що переробляється (пляшки, банки, спеціальні упаковки, папір), другий – для непереробної, оскільки за рахунок дрібниць і виконуються складні стратегічні плани.

Список джерел:

1. Доскіч В. СОРТУВАННЯ СМІТТЯ В УКРАЇНІ: ВИЙТИ НА НОВИЙ РІВЕНЬ [Електронний ресурс] / В. Доскіч // Інформаційне агенство УНІАН – 2016. – Режим доступу: <http://ecology.unian.ua/1327494-sortuvannya-smittya-v-ukrajini-viyti-na-noviy-riven.html>
2. Ігнатенко О. П. Економіко-екологічні аспекти рециклу вторресурсів з твердих побутових відходів // Екологія і ресурси. – 2014. – №4. – С. 115-120.
3. Сміття-це не лише великі гроші [Електронний ресурс]– Електронні дані – Режим доступу: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/smittya-ce-ne-lishe-veliki-groshi/> -- Загол. з екрану.